

"Lời Chúa là ngọn đèn cho chơn tôi,
ÁNH SÁNG cho đường lối tôi"

Thư Thiên 119:105

January 1st 2023. Vol. 48. No. 1

SỐ 735 * Chúa Nhật, ngày 1 tháng 1 năm 2023

MỚI ĐẸP

Năm nay, Ngày Đầu Năm là Ngày Chúa Nhật, một Ngày Mới trong một Năm Mới, một ngày như mọi ngày. Nhưng vì cảm nhận Mới nên ngày đầu năm Đẹp.

Ánh-Sáng số 734, tôi luận đến Đấng Cứu Thế Giáng Sinh không có ngày Chúa Jêsus Giáng-Thế - "Ngôi Lời đã trở nên xác thịt ở giữa chúng ta" (Giăng 1:1). Nhưng ngày Chúa Jêsus sống lại, sau khi bị đóng đinh trên thập-tự giá, chịu chết và được chôn trong mồ-mả, Ngài sống lại vào "ngày thứ nhất trong tuần lễ" (Ma-thi-ơ 28:1). Tiếng Việt mình hay, vinh-danh ngày đó là Ngày Chúa Nhật.

Chỉ con người có cảm nhận Đẹp nơi Mới. Cũ người mới ta là đẹp. Bước vào Năm Mới, chúng ta có thể mới bởi mặc quần áo mới là đẹp, nhìn mặt nhau tươi mới là đẹp, cái mới cái đẹp trong đầu năm rất ngầu ngòi, chỉ trong Ba Ngày Tết.

Bước vào Năm Mới 2023, chúng ta không nói dài dòng: Hai ngàn không trăm hai mươi ba, nhưng nói ngắn gọn: Hai Không Hai Ba.

Nhìn lại năm cũ 2022 - Hai Không Hai Hai mà buồn, vì năm qua trong xã-hội, trong chính-trị, trong tôn-giáo đều có 2 không: Không Tình, Không Nghĩa đối với nhau, và nảy sinh chia rẽ Hai Hai. Trong chính-trường nước Mỹ, phe Cộng-Hòa chống phe Dân-Chủ. Ngay phe Cộng-Hòa cũng chia Hai: phe theo cựu Tổng-Thống Donald Trump chống phe Cộng-Hòa bảo-thủ. Nhiều một cặp cũng thành Hai Ta.

Trong tôn giáo, Giáo Phái Tin-Lành CMA (Christian and Mission Alliance) Không Tình, Không Nghĩa chống đối nhau tàn-tệ, để rồi chia CMA ra VCA (Vietnamese Christian Alliance). Cả hai đều có A (alliance - liên kết). Người Việt mình lúc nào cũng hô "Đoàn-Kết", nhưng lại khó "Kết Đoàn".

Bước vào Năm Mới 2023 - Hai Không Hai Ba. Năm Mới, chúng ta cần Hai Không, nhưng Không Tình, Không Nghĩa, mà là Không Thối Chí, Không Ngã Lòng.

1/ Không Thối Chí

Thối chí khởi đầu là chí mệt-mỏi, nao-sồn, dần dần đến mất ý chí, muốn bỏ công-việc đang làm vì gặp khó-khăn, trở ngại. Thối chí vì thiếu nghị lực.

Cơ-đốc nhân chân-chính không thối-chí đầu gặp nhiều khó-khăn hay bị chống-đối vì biết có Chúa ở cùng mình. Phao-lô và các người cộng sự không thối chí trong khi hầu-việc Chúa, dầu "Chúng tôi bị ép đủ cách, nhưng không đến cùng; bị túng thế, nhưng không ngã lòng, bị bắt-bớ nhưng không đến bỏ; bị đánh đập nhưng không đến chết mất" (I Cô-rinh-tô 4:8). Trong tình-trạng trên, Phao-lô cùng các đồng sự không thối chí vì nhớ lời Chúa dạy: "Khi nào vì có ta mà người ta mắng-nhiếc, bắt-bớ, và lấy mọi điều dữ nói vu cho các người thì các người sẽ được phước. Hãy vui-vẻ, và nức lòng mừng-rỡ, vì phần thưởng các người ở trên trời sẽ

lớn lắm." (Ma-thi-ơ 5:11-12). Người Việt mình có câu tục-ngữ: "Còn nước còn tác" là không thối chí.

2/ Không Ngã Lòng

Sau thối chí là ngã lòng. Ngã lòng là không còn giữ được ý chí trước khó-khăn. Thấy khó "bó tay" là ngã lòng. Thấy khó "lố khòn" là không ngã lòng.

Ngã lòng khi cảm thấy thất-bại. Nhưng không ngã lòng khi biết "thất bại là mẹ thành công". Bởi không ngã lòng nên quyết định "thua keo này bày keo khác".

Nhiều Cơ-đốc nhân chân chính gặp khó như Phao-lô. "Tôi đã chịu khó nhọc nhiều hơn, tù rạc nhiều hơn, đòn vọt quá chừng, đôi phen tôi gần phải bị chết" (II Cô-rinh-tô 11:23). Thế mà không ngã lòng, còn "làm cho mình đáng trọng trong mọi sự, như người hầu-việc Đức Chúa Trời, bởi lòng nhịn-nhục lắm trong những sự hoạn-nạn, thiếu-thốn, khổn-khố, đòn vọt, lao tù, rối loạn, khó nhọc" (II Cô-rinh-tô 6:4-5), mà còn "vui-mừng quá bội ở giữa mọi sự khó-khăn" (II Cô-rinh-tô 7:4), vì được kể "có phần trong sự thương khó của Đấng Christ" (I Phi-e-rơ 4:13). Nên chẳng ngã lòng, mà còn "khoe mình trong hoạn-nạn nữa, vì biết rằng hoạn-nạn sanh sự nhịn-nhục" (Rô-ma 5:3).

Cơ-đốc nhân chân chính không ngã lòng vì "vững-vàng trong đức-tin" (II Cô-rinh-tô 1:24), tin chắc "mọi sự hiệp lại làm ích cho người yêu mến Đức Chúa Trời, tức là cho người được gọi theo ý-muốn Ngôi đã định." (Rô-ma 8:28).

Bước vào Năm Mới, chúng ta có Hai Không (20), mà còn có Hai Ba (23). Kinh-Thánh cho Cơ-đốc nhân biết cần có Ba 1 cho mình, và Ba 2 đối với người.

Ba điều mình cần có ấy là "lòng yêu-thương, sự vui-mừng, bình-an" (Ga-la-ti 5:22).

1/ "Lòng yêu-thương"

Trong con người có thất tình: Hi, nộ, ai, cụ, ái, ố, dục - Mừng, giận, buồn, sợ, yêu, ghét, muốn.

Sáu tình-cảm: Mừng, giận, buồn, sợ, ghét, muốn có thể cắt nghĩa được, nhưng Yêu thì chịu. Khi yêu chúng ta cũng lúng-túng như Tiến-Xuân:

Yêu là cái mà ta không tả được

Một khi yêu là phải chuoct tình yêu

Nhà thơ Xuân-Diệu cũng chịu:

Làm sao cắt nghĩa được tình yêu

Có nghĩa gì đâu một buổi chiều

Nó chiếm hồn ta bằng nắng nhạt

Bằng mây nhẹ-nhẹ, gió hiu-hiu.

Tình yêu là một phần trong cuộc sống con người. Thiếu yêu, cuộc sống trở nên vô nghĩa. Người ta thèm khát yêu và thèm khát được yêu. Tại sao vậy? Đó là bằng chứng cụ-thể con người phát xuất từ nơi Đức Chúa Trời, một Đấng có bản thể là yêu-thương như Kinh-Thánh chép: "Đức Chúa Trời là sự yêu-thương" (I Giăng 4:8). Đức Chúa Trời đã truyền tình yêu qua đường hô-hấp. Kinh-Thanh ghi: "Giê-hô-va Đức Chúa Trời lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh-khi vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh-linh" (Sáng-thế ký 2:7).

Sau khi loài người phạm tội, tình yêu bị hư hỏng, nên "yêu là khổ, không yêu là lỗi. Thà chịu khổ còn hơn bị lỗi". Tình yêu trong con người chỉ còn đủ "tự ái" – yêu mình, và khi "yêu là chết trong lòng một ít".

Nhưng Cơ-đốc nhân có "sự yêu-thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta" (Rô-ma 5:5). Tính chất tình yêu này được bày-tỏ trong I Cô-rinh-tô 13:4-7 gồm có "hay" và "chẳng". Mở đầu là "tình yêu-thương hay nhin-nhục, tình yêu trong hay nhân-tử, tình yêu-thương chẳng ghen-tị, chẳng khoe mình, chẳng lên mình kiêu ngạo, chẳng làm điều trái phép, chẳng kiếm tư lợi, chẳng nóng giận, chẳng nghi-ngờ sự dữ, chẳng vui về điều không công-bình, nhưng vui trong chân-lý. Tình yêu-thương hay dung-thứ mọi sự, tin mọi sự, trông-cậy mọi sự, nín chịu mọi sự."

Cơ-đốc nhân có "tình yêu" này để "kính mến Chúa ... và yêu người lân-cận như mình" (Lu-ca 10:27).

2/ "Sự vui-mừng"

Chúa Jêsus Giáng Sinh là "sự vui-mừng lớn cho muôn dân" (Lu-ca 2:10). Cơ-đốc nhân có Chúa Jêsus ngự trong lòng, là có "sự vui-mừng lớn" nên "vui-mừng trong Chúa luôn-luôn" (Phi-líp 4:4). Ngay cả khi "sự thử-thách trăm bề thoạt đến cho anh em như là điều vui-mừng trọn-ven" (Gia-cơ 1:2). Bởi "vui-mừng" này mà Cơ-đốc nhân luôn "ngợi-khen Chúa giữa các dân ngoại" (Rô-ma 15:9) và đem "vui-mừng lớn" đến mỗi người mình gặp ở mọi nơi, mọi lúc.

3/ "Bình-an"

Lòng con người hẹp, rộng, nông, sâu tùy theo cách nhìn của mỗi người. Nhưng lòng của mỗi người có đồng một trạng thái "bất an". Nên "bình-an" là ước vọng từ cá nhân đến gia-đình, trong xã-hội, đất nước và cả thế-giới.

Đôi khi chúng ta cũng có "bình-an" trong chốn lát để "tinh tâm", nhưng sóng gió cuộc đời làm ta luôn "bất an".

Cơ-đốc nhân có Chúa Jêsus là "Chúa Bình-An" (Ê-sai 9:5). Ngài phán: "Ta để sự bình-an lại cho các ngươi; ta ban sự bình-an ta cho các ngươi chẳng phải như thế gian cho. Lòng các ngươi có bối-rối và đấng sợ hãi" (Giăng 14:27). Vì có đó, Cơ-đốc nhân "đầu khi tôi đi trong rừng bóng chết, tôi sẽ chẳng sợ tai-họa nào, vì Chúa ở cùng tôi" (Thi-Thiên 23:4). "Nguyện xin chính Chúa Bình-An ban cho anh em trong mọi khi, đủ mọi cách" (II Tê-sa-lô-ni-ca 3:16). Chính "sự bình-an của Đấng Christ cai-trị lòng anh em" (Cô-lô-se 3:15).

Mong rằng tất cả Cơ-đốc nhân đều nhận thức mình có Ba 1 là "sự yêu-thương, vui-mừng, bình-an" để mình đủ điều-kiện sống và "giăng Tin-Lành".

"Giăng Tin-Lành" – Cơ-đốc nhân cần có Ba 2: "Nhin-nhục, nhân-tử, hiền-lành" (Ga-la-ti 5:22) đối với người.

1/ "Nhin-nhục"

Tiếng Việt mình hay: "nhin" là từ chối như "nhịn" ăn để thân-hình bớt tròn lằng; "nhịn" ăn để làm reo, yêu sách. Thêm chữ "nhường" trước "nhin" – "nhường-

nhin" là sự suy tính quyết định "nhường" phần hơn cho người, phần thua-thiệt mình chịu. Người biết "nhin" bề ngoài trông như hèn yếu, nhưng thật ra là người dùng-cảm mới biết "nhin". Chữ để sau "nhin" là "nhục" – "nhin-nhục".

"Nhin" thì chẳng vinh gì, trái lại còn "nhục" nữa. Chấp nhận "nhục" mới có thể "nhin". Nhiều người rất khí-khái – "thà chết vinh hơn sống nhục". Nhiều người đành "nuốt nhục", chờ thời vương lên "rửa nhục".

Cơ-đốc nhân tôn thờ "Đức Chúa Trời hay nhin-nhục" (Rô-ma 15:5). Sau khi là người phạm tội, thờ-phượng tà thần là "si-nhục" Đức Chúa Trời. "Đức Chúa Trời hay nhin-nhục" nên đã lập kế-hoạch cứu người ra khỏi tội bởi Cứu Chúa Jêsus. Cứu Chúa Jêsus chịu "nhục" mang lấy tội-lỗi của cả nhân loại và chịu chết cách "nhục-nhà" trên thập tự giá. Nhưng Ngài "chịu lấy thập-tự giá, khinh điều sỉ-nhục" (Hê-gơ-rơ 12:2). Phao-lô khi "giăng Tin-Lành" bị nhục vì người ta coi mình như "rom-rác của thế-gian, cận-bã của loài người" (I Cô-rinh-tô 4:13). Người hầu-việc Chúa phải biết "khinh điều sỉ-nhục" và "nhin-nhục vui-vẻ mà chịu mọi sự" (Cô-lô-se 1:11) đối với mọi người chống-đối.

2/ "Nhân-tử"

"Nhân-tử" gồm yêu-thương và thương xót. "Yêu-thương" từ trái tim, "thương-xót" từ trí-óc. Kinh-Thánh dạy Cơ-đốc nhân: "Hãy ở với nhau cách nhân-tử, đầy đầy lòng thương-xót, tha-thứ như Đức Chúa Trời đã tha-thứ anh em trong Đấng Christ vậy" (Ê-phê-sô 4:32). "Nhân-tử" đồng nghĩa với "tử-tế" (kindness).

3/ "Hiền-lành"

Con người "độc ác" đầy-dẫy, con người "hiền-lành" hiếm hoi. Tiếng Việt mình hay, luôn tôn-trọng người hiền – "hiền nhân". Học cao hiểu rộng mà hiền là "hiền triết". Người khôn-ngោan, xuất chúng mà nien là "hiền minh". Những bậc tôi-trung được vua gọi là "hiền thần". Trong tôn-giáo người ta tôn-thờ các vị "thánh hiền". Và chúng ta mong có "bạn hiền".

Cơ-đốc nhân "gắng sức đẹp lòng mọi người trong mọi việc ... để họ được cứu" (I Cô-rinh-tô 10:33) là "hiền nhân" đấy.

Mong Quý Vị có 20 & 23 trong Năm Mới!

CHƯƠNG TRÌNH ĐÓNG GÓI ỦNG-HỘ ÁNH-SÁNG

- Ông An-Vân-Thiện - San Diego, CA	55\$00
- Bà Huyền-Mary - Modesto, CA	50\$00
- Ông MS Châu-Văn-Út - San Diego, CA	40\$00
- Ông Bùi David - Royal Palm Beach, FL	25\$00
- Bà Ân-Huê (Hrastilky - Hackensack, NJ)	50\$00
- Bà Lan-Huê Vasick - Pt. Charlotte, FL	400\$00
- Ân-Danh - San Diego, CA	200\$00
- Ân-Danh - San Diego, CA	30\$00
- Cô Phan-Thanh-Linh - Lakeside, CA	200\$00
- Bà Trần-Ngọc-Hà - San Diego, CA	250\$00
- Bà Lê-Tuyết - Calgary, Canada	50\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Ngo - Honolulu, HI	30\$00
- Ông Lê-Vũ-Ngọc - Harrisburg, PA	30\$00
- Ông Nguyễn-Văn-Tu - Chino Hills, CA	100\$00
- Bà Nguyễn-Mỹ-Thanh - San Jose, CA	80\$00
- Bà Mai-Thanh-Hồng - Long Beach, CA	100\$00
- Bà Trần-Quý-Trung - La Jolla, CA	100\$00
- Ông MS Võ-Xuân-Sinh - Lakewood, CA	30\$00
- Bà Đoàn-Thu-Thủy - San Francisco, CA	100\$00

CHÂN-THÀNH CẢM-ƠN QUÝ VỊ

4 Điều THƯỢNG ĐẾ Muốn Bạn Cần Biết

HỘI THÁNH BÁP-TÍT VIỆT NAM SALVATION
2510 N. GLENBROOK DR, GARLAND, TX 75040
INFO@SALVATIONVBC.ORG
SALVATIONVBC.ORG | FB: /SALVATIONVBC

Nhu Cầu và Sự Bất Lực của Bạn	Sự Ban Cho và Lời Hứa của Thượng Đế
"Vi mọi người đều phạm tội, không đáng hưởng vinh hiển của Thượng Đế." "Vi tiên công của tội lỗi là sự chết." "Linh hồn nào phạm tội, linh hồn đó sẽ chết." (KT: Rô-ma 3:23; 6:23; Ê-xê-chi-ên 18:4)	"Vi không ai nhờ tuân theo luật pháp mà được hòa thuận lại với Thượng Đế cả." "Nhờ ân sủng, anh chị em được cứu rồi ... không phải do công đức." (KT: Rô-ma 3:20; Ê-phê-sô 2:8-9)
"Khi chúng ta còn là tội nhân thì Chúa Cứu Thế đã chết thay cho chúng ta." "Vi Chúa Cứu Thế đã chết cho tội lỗi một lần đầy đủ cả ... để đem anh chị em đến với Thượng Đế." (KT: Rô-ma 5:8; I Phê-rơ 3:18)	"Hãy ăn năn và tin nhận Phúc Âm." "Hãy tin Chúa Giê-su, thì ông và cả gia đình ông sẽ được cứu." (KT: Mác 1:15; Công-vụ 16:31)

Sự sống vĩnh cửu là nhìn biết Cha, Thượng Đế chân thật duy nhất và nhận biết Chúa Cứu Thế Giê-su là Đấng Cha sai đến. (Giăng 17:3)